

NOTA DE PREMSA. Barcelona, 13 de setembre de 2019

ELS BISBES PARLEN DEL MES MISSIONER EXTRAORDINARI

Recull de les cartes dominicals dels bisbes de Catalunya

Enguany el començament del nou curs en l'Església està marcat per la celebració del Mes Missioner Extraordinari convocat pel papa Francesc per commemorar el centenari de la promulgació de la carta apostòlica *Maximum illud* del papa Benet XV. El papa Francesc ha escollit com a lema "Batejats i enviats: l'Església de Crist en Missió en el món" i ha determinat que tot el mes d'octubre es tingui aquest tema com a principal motiu d'oració i reflexió. Amb aquest mes missioner extraordinari, el Papa vol despertar la consciència de la missió *ad gentes* i reprendre amb nou impuls la responsabilitat de proclamar l'Evangeli de tots els batejats.

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar del Mes Missioner Extraordinari, així com del jesuïta francès Lucien Aimé, de viure la rutina amb Crist, de respectar els drets dels refugiats i emigrants, de tot inici, dels ordes mendicants, del Sínode de l'esperança, de cuidar l'espiritualitat dels infants i del Seminari Menor en Família.

Dues de les cartes dominicals parlen del Mes Missioner Extraordinari. El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, diu que la carta *Maximum illud* del papa Benet XV és un document important, en primer lloc pel context històric en el qual va ser publicat, quan a Europa havia acabat la primera guerra mundial, i que "Benet XV va voler, amb aquest document, que no s'unís ni confongués la missió de l'Església amb els interessos expansionistes i colonialistes dels països europeus". Afirmar que "aquesta carta va suposar també un desenvolupament de la consciència missionera en tot el Poble de Déu", que va créixer "un sentiment d'estima cap als missioners i missioneres i per l'essencial de la seua missió, que no és altra cosa que anunciar Jesucrist perquè siga conegut i estimat per tots" i que el decret *Ad gentes* del Concili Vaticà II "va suposar un reconeixement d'aquesta orientació iniciada amb la carta *Maximum illud*". Recordar que per a la celebració d'aquest mes missioner el papa Francesc ha triat un lema que ens compromet a tots: *Batejats i enviats*, i que "tot batejat ha de sentir-se enviat a ser testimoni de l'Evangeli". Diu que "també en les nostres parròquies i diòcesis és necessari que visquem amb esperit missioner", un esperit que, en paraules del papa Francesc, "ens parla d'una Església que no es tanca en ella mateixa sinó que surt a anunciar Crist als qui no el coneixen" i "ha d'impregnar la vida de les nostres comunitats, i no solament la dels qui deixen la seua terra per anar a altres llocs". Finalment, diu que "en aquesta societat, que en molts aspectes és post cristiana, hem d'aprofitar totes les oportunitats que se'ns presenten com a possibles espais de missió".

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, recorda que els catòlics ja saben des de sempre que el tercer diumenge d'octubre, el DOMUND, "tota l'Església es reuneix al voltant de les missions". Diu que el papa Francesc ha ampliat una mica més l'horitzó i ha convidat aquest any a celebrar un mes Missioner Extraordinari. Està convençut que la iniciativa ha estat molt ben acollida per tothom. Informa que "comença la preparació d'aquest MES MISSIONER amb la celebració d'un Congrés Nacional de Missions (Madrid, del 19 al 22 de setembre)" on "es preveu una gran assistència" i hi haurà "interessants ponències, taules rodones amb participació de persones amb llarga experiència en les missions i variades comunicacions". Així mateix, informa que durant el mes d'octubre "s'ha establert que un tema domini cadascuna de les setmanes": "la primera, la pregària, coincidint amb la festa de santa Teresa de l'Infant Jesús, patrona de les missions. La segona, el testimoni. La tercera, la formació. La quarta, la caritat missionera, col·laborant amb els nostres donatius". Comunica que la Delegació de Missions de la diòcesi de Lleida "ha programat activitats per al mes d'octubre: Exposició missionera a la catedral, Missa al monestir de les Carmelites el dia 6, Xerrada d'un missioner el dia 18 i una Vetlla de pregària el 26" i que "amb les altres diòcesis, han preparat una trobada al Santuari de Montserrat per al dia 19, vigília del DOMUND". Finalment, ens demana "oracions i col·laboració per aquesta obra".

L'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, parla d'un jesuïta francès, el pare Lucien Aimé Duval, mort l'any 1984. Amb la vida d'aquest religiós vol palesar "les llums i les ombres que moltes vegades observem en els qui ens envolten i, ben sovint, en nosaltres mateixos". Recorda que de ben jove Lucien Duval va sentir la crida al ministeri sacerdotal i va tenir facilitat pel cant i la poesia. Diu que "el 1936 es va incorporar definitivament als jesuïtes i estudià teologia", que "el 24 de juliol de 1944 rebé l'ordenació sacerdotal a Bèlgica", que "treballà com a professor a Reims" i que "començà a escriure cançons de contingut espiritual i religiós de gran vàlua" i va fer concerts i gires a tot Europa. Diu, però, que "l'estrès de les gires i els canvis amunt i avall el van portar a un trastorn d'alcohol que es va accelerar ràpidament", que "va tenir una gran crisi i, després d'una desintoxicació alcohòlica, lluità per reconèixer l'addicció com a malaltia" i que "Aimé Duval moria el 30 d'abril de 1984 poc després d'un concert a Metz". Diu que ha resseguit "una vida d'un ministre de l'Església que va voler donar i donar-se a mans plenes, però que a voltes va tenir moments summament tràgics, vivint en una veritable muntanya russa" i que "en un dels seus escrits, afirma que, malgrat tot, l'ajudà moltíssim l'hàbit de la pregària que havia après de ben petit a casa, amb els pares". Finalment, destaca que "a voltes, la vida esdevé dura i punyent. Però, malgrat tot, el Déu de Jesucrist és Algú molt proper que ens conforta en les adversitats".

El **cardenal Joan Josep Omella**, diu que "el significat de la paraula rutina està vinculat a una ruta ja coneguda, a un camí habitual". Es pregunta "com podem viure aquest inici de curs" i ens convida a fixar-nos "per un instant en un dia rutinari de la vida de Jesús": "Al matí, va a la sinagoga i predica; al migdia, es reuneix amb Simó a casa seva; al vespre, guareix diversos malalts i de matinada es retira a un lloc solitari per pregar". Afirma que "Crist vivia la seva jornada diària amb optimisme i esperança

perquè el seu cor estava profundament unit al del seu Pare” i que “és per aquesta raó que sabia conjugar amb harmonia la pregària, la missió evangelitzadora, el compromís pels més febles i les relacions personals i familiars”. Diu que Jesús “ens ensenya a ser contemplatius” i “ens convida a viure des del primer minut del dia amb amor i esperança”. Diu també que “quan estem atents a les paraules de Crist, aprenem a viure el temps no com una tirania ni com una rutina pesada, sinó com *kairós*, és a dir, com un moment oportú, favorable i gratificant”. Finalment, desitja que “tant de bo que en la rutina sapiguem trobar l'alegria, l'esperança i les ganes de tirar endavant” i que “tot el que fem de paraula o d'obra, siguem capaços de fer-ho en nom de Jesús i per amor als germans”.

L'arquebisbe d'Urgell, **Joan Enric Vives**, recorda que “aquest estiu hem viscut amb molta preocupació la sort de diversos vaixells sobrecarregats de persones buscant refugi, que enmig del Mar Mediterrani els havien recollit quan estaven a la deriva –com obliguen els tractats de mar-, i que cercaven refugi al països europeus veïns”. Diu que “reivindicar el dret d'asil, fomentar l'acollida i generar actituds solidàries cap als refugiats que s'escapen de la violència, és un deure indefugible per part dels països europeus, i els cristians hi trobem una concreció indefugible de l'amor i la compassió que Jesús reclama dels seus amics” i que “ens ho han recordat recentment les organitzacions catòliques que integren a Espanya la xarxa *“Migrants amb Drets”* que van denunciar la manca d'iniciativa de molts governs perquè les persones rescatades a bord dels vaixells de socors poguessin ser auxiliades i dirigides a port segur, per després ser acollides en països europeus que al final els acaben necessitant, ja que Europa envelleix ràpidament i perillosament”. Recorda que aquestes organitzacions “valoraven que gràcies a la tasca d'aquests abanderats de la mar, milers d'emigrants i refugiats poden ser atesos, acompanyats i reconeguts en la seva dignitat i els seus drets” i “instaven els poders públics a arbitrar una solució a les situacions de greu desamparament que s'estan vivint al Mediterrani i a liderar el coratge polític necessari per concedir la protecció urgent que necessiten”. Finalment, recorda el missatge del Papa per a la propera Jornada Mundial del Migrant i el Refugiat, que se celebrarà el 29 de setembre, i diu que “inspirats per la compassió, la visió de futur i la valentia, hem d'avançar en la construcció de la pau, derrotant la indiferència”.

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, es pregunta si l'inici de curs es tracta de “posar en marxa de nou la màquina”, si “és tan senzill com engegar una altra vegada el motor, perquè la vida funcioni” i diu que no ha de ser així, que “tot inici és molt important i ha de fer-nos pensar”, que “cal aturar-se” i que abans d'entrar en aquesta rutina diària, “qui desitgi viure animat per la fe, que s'aturi a pregar, deixant que l'experiència de l'inici de curs resti il·luminada per Déu que ens estima”. Es pregunta “què fa que la vida progressi, de manera que tinguem la impressió de no ser màquines” i diu que sembla ser que les il·lusions “continuen inspirant el treball i la lluita diària”. Es pregunta també “quines il·lusions ens mouen” i diu que “són els nostres somnis, aquestes forces misterioses que ens mouen a l'acció i determinen les nostres decisions cada dia” i que “podem dir que el somni més poderós és progressar”. Afirmar que progressar “de vegades significa disposar dels mitjans per a solucionar un

problema que ens atabala”, que “gairebé sempre significa créixer, ser més lliure i poderós”, però que “aquí radica el gran engany” ja que “les il·lusions que aparentment ens fan avançar, en realitat es refereixen als mitjans, a les eines, els sistemes, que ens permeten aconseguir les metes somiades”. Afegeix que això és un tremend miratge, que “la persona, el jo íntim, continua sent el mateix” i que “no progressem” perquè “el progrés, posats davant de Déu, és ser més, segons la seva vocació i destinació”. Finalment, diu que no només cal “perfeccionar la màquina, l'instrument, sinó saber on ens condueix, amb quina energia comptem, quin és el camí” i que cal “avançar per aquí” perquè “això és l'únic que importa”.

El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, informa que el pelegrinatge diocesà d'adults “s'encamina enguany cap a Assís i Bolonya, llocs on es troben les tombes de dos grans sants de la història de l'Església: sant Francesc d'Assís i sant Domènec de Guzman” i ens convida a recordar “alguns trets dels ordes mendicants, dels que ells són dos grans exemples”. Diu que “els àmbits econòmics, socials, polítics i culturals d'Europa experimenten un conjunt de canvis profunds en els segles XII i XIII que incideixen en l'àmbit religiós i propicien una «nova espiritualitat»” i que “sorgeixen moviments anomenats «pauperístics» com a protesta contra l'enriquiment de l'Església i dels nous burgesos”. Afirmar que “en aquest clima i en aquest marc trobem també el naixement de noves formes de vida religiosa: els canonges regulars i, sobretot, els ordes mendicants”, nascuts en aquest context del segle XIII. Diu que les característiques principals dels ordes mendicants són “la pobresa individual i col·lectiva, l'activitat apostòlica, la fraternitat, i finalment, la combinació entre la itinerància i l'estabilitat”, que aquests ordes (franciscans, dominics, mercedaris, trinitaris i carmelites) “neixen per a l'activitat apostòlica, per servir al poble com predicadors i catequistes, per ajudar-lo en la seva formació i en les seves necessitats espirituals” i que es caracteritzen també “per un profund sentit de fraternitat”. Finalment diu que “són síntesi de les experiències anteriors, és a dir, del monacat clàssic, dels clergues regulars i dels laics predicadors itinerants” i que “la varietat dels ordes mendicants va facilitar la seva implantació en ciutats i també en els petits nuclis rurals al llarg de tot Europa”.

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, informa que “la nostra Església de Vic, en aquest dia en què celebrem la Jornada Diocesana, en el Dia de la catedral, comença el Sínode Diocesà” que “se celebra en comptades ocasions”, però que “la seva celebració no demana cap excepcionalitat” ja que “forma part de la nostra essència, com Església, el ser sinodals; és a dir, caminem junts”. Afirmar que això no vol dir solament que el camí de l'Església el fem en comunió tots (pastors, religiosos i laics), sinó que “també en les opcions pastorals, a fi que l'evangelí arribi millor al cor de les persones, tots podem aportar la nostra visió, en l'escolta atent de la voluntat del Senyor”. Diu que “la «cursa» del Sínode Diocesà és la recerca entre tots de la voluntat de Déu per a la nostra Església de Vic, per a les nostres parròquies i comunitats, per a tots i cada un de nosaltres”, que “el camí de participació primer i fonamental és la pregària i l'estar atents al que l'Esperit ens indiqui en aquest camí sinodal”, així com la participació. Destaca que “som cridats a participar tots en els grups sinodals

parroquials i comunitaris, per pregar, reflexionar, dialogar i proposar junts". Finalment, diu que "el nostre Sínode Diocesà pren el lema de *Sínode per l'esperança*, perquè vol ser una mirada al futur des de l'esperança que habita en el cor de l'Església; i, al mateix temps, l'esperança que els cristians volem aportar a tantes persones que cerquen i no troben, perquè, malgrat tenir tantes coses i tantes possibilitats, viuen sense l'alè fonamental per a seguir caminant: l'esperança".

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, diu que "ha començat el nou curs escolar amb l'horari normal dels centres docents, però també amb les activitats extraescolars que complementen l'educació dels infants en matèries i habilitats que els pares consideren importants per a la seva vida" i que "sovint, l'agenda dels infants resulta més atapeïda que la dels adults". Afirmar que aleshores ens podem fer preguntes com ara "tenen temps per jugar amb altres infants sense estar sotmesos a unes exigències? Poden cuidar la seva dimensió religiosa i espiritual?". Precisament l'educació religiosa o espiritual és la que li sembla més important per reflexionar-hi, perquè la considera "essencial per al seu creixement com a persones". Considera que "l'espiritualitat és quelcom que cal ensenyar, transmetre, encomanar". Diu que "l'infant és considerat com una terra on cal sembrar la llavor de la fe", que "és fonamental afirmar que l'espiritualitat de l'infant no s'adquireix a partir de la seva educació, sinó que forma part de la seva dimensió humana des del seu naixement" i que "l'infant neix ja amb una dimensió espiritual innata que caldrà ser educada i feta créixer". Afirmar que "certament que la forma de viure la dimensió espiritual és infantil" però que "no pensem que no és important perquè l'infant no té l'autonomia i la maduresa per decidir". Finalment, diu que "no esperarem que ell decideixi per ensenyar-li a parlar, a caminar, a menjar, a llegir, a portar-lo al parvulari o l'escola i fins i tot per encomanar-li les nostres afeccions" i que "el mateix raonament, doncs, s'ha d'aplicar per educar l'espiritualitat cristiana".

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, recorda que el mes de setembre és un mes clarament marcat per l'inici del curs escolar, amb tot el que això comporta, tant en l'àmbit familiar com també en l'àmbit social i parroquial. En aquest sentit, diu que "una realitat pastoral de la nostra Església diocesana que es reactiva amb el nou curs és el "Seminari Menor en Família", "un espai formatiu destinat a acompanyar nois majors de 12 anys a discernir la seva vocació" que ha anat fent un treball discret però concret i molt esperançador. Es pregunta on trobar els nois que puguin animar-se a formar part del "Seminari Menor en Família" i respon que "en el dia a dia de les nostres parròquies". Afirmar que "per a l'infant i el jove, qualsevol ocasió de viure i créixer la fe en Jesús pot ser ocasió per plantejar-se la pròpia vocació". Recorda que el "seminari", per la seva etimologia, "és el lloc on es fan créixer les llavors" i que "la llavor, que és allò essencial, la posa Déu", però que "a la comunitat cristiana li correspon de treballar bé la terra (cadascun dels seus membres) per tal que aculli i faci fructificar la llavor", és a dir "vetllar perquè els infants i joves puguin sentir, reconèixer i respondre encertadament i amb confiança a la crida que Déu els adreci". Finalment, demana que "tinguem, doncs, present el nostre "Seminari Menor en Família", que "preguem per la

seva tasca” i que hi col·laborem, “amb la certesa esperançada que Déu no deixa de fer arribar la seva crida al seu Poble”.

Poden trobar les glosses senceres al web de la Conferència Episcopal Tarraconense (<http://www.tarraconense.cat/>) i a la pàgina web de cada diòcesi:

- Barcelona: <https://www.esglesiabarcelona.cat/cartes-dominicals/>
- Girona: http://www.bisbatgirona.cat/bisbat.php?idm=1&subpagina=1&subseccio=4&c_categoria=1&fitxa=3
- Lleida: <http://www.bisbatlleida.org/documents/bisbe>
- Sant Feliu de Llobregat: <http://www.bisbatsantfeliu.cat/bisbe.php?id=1>
- Solsona: <http://bisbatsolsona.cat/bisbe/documents/>
- Tarragona: <http://www.arquebisbe.arquebisbattarragona.cat/category/4vents/>
- Terrassa: <http://bisbatdeterassa.org/diocesi/bisbe/cartes-dominicals/>
- Tortosa: <https://bisbattortosa.org/paraules-de-vida/>
- Urgell: <http://www.bisbaturgell.org/index.php/ca/el-bisbe-durgell/la-veu-del-bisbe>
- Vic: <http://www.bisbatvic.com/full.htm>

Així mateix, poden trobar la carta apostòlica *Maximum illud* del papa Benet XV, així com més informació sobre el Mes Missioner Extraordinari, el missatge del papa Francesc per a la Jornada Mundial del migrant i del refugiat 2019 i el manifest de la xarxa “Migrants amb drets”, a les següents pàgines web:

- Carta apostòlica *Maximum illud*: http://w2.vatican.va/content/benedict-xv/es/apost_letters/documents/hf_ben-xv_apl_19191130_maximum-illud.html
- Mes missioner extraordinari: <http://www.october2019.va/es.html>; <https://www.omp.es/mes-misionero-extraordinario/>; <http://delegaciomissionsarqbarcelona.blogspot.com/>
- Missatge del papa Francesc per a la Jornada Mundial del migrant i del refugiat 2019: http://www.tarraconense.cat/index.php?arxiu=fitxa_document&id=27901
- Manifest de “Migrants amb drets”: http://www.tarraconense.cat/index.php?arxiu=fitxa_document&id=28043

